

Seleutelkliek

Een oud marconist had tussen zijn reizen aan boord van diverse schepen vaak een week of vier geen werk. Daar hij die vier weken geen salaris uitbetaald kreeg, dacht hij eraan om als invaller te solliciteren bij PCH. Ze wilden hem wel hebben, maar dan moest hij wel een proeve van bekwaamheid afleggen. Er werden hoge eisen gesteld aan PCH marconisten. Hij moest een seinproef doen met een bug en met een handsleutel. Toen de examinerator met de papierstroken, waarop zij prestaties geregistreerd waren te voorschijn kwam, klonk het verbaasd: "Dit heb ik nog nooit meegemaakt! Je seint beter met de handsleutel dan met de bug, je bent aangenomen!" De betreffende marconist wist heel erg zeker dat die bewering absoluut niet waar was. Het enige wat hij kon verzinnen om dit wonder te verklaren, was dat de examinerator de papierstroken verwisseld moest hebben. Onze marconist heeft die man maar niet wijzer gemaakt dan hij was en hield zijn gezicht keurig in de plooi, zodat hij verzekerd was van een inkomen.

**JDR plegen, terwijl men CB
beheerst,**

**is als het rijden in een lelijk eendje,
terwijl de Rolls-Royce
in de garage staat**

36

QRQ 12 wpm...

*Troostende en bemoedigende woorden voor OMs/YLs
die nog "op moeten"!*

Hoewel ik vanaf mijn 11^e jaar CW ken was ik nooit boven de 5 wpm neemsnelheid ("speed") gekomen. Seinen kon ik in die tijd zelfs met zo'n 20 wpm op handpomp. Ik kon alleen mijn eigen teksten niet teruglezen...

Nadat ik mijn C-examen in winter 1987 gehaald had en ik van PDØPFS tot PE1MHL gepromoveerd was, kon ik me op het leukste op radioamateur gebied werpen: CeeWee!

Behalve op 2 m QSO-en (ik herinner me nog, dat mijn speed zodanig was, dat na elke geseinde letter de transceiver naar "ontvangst" terugschakelde) luisterde ik veel op de HF-band. Ik ontdekte de toenmalige QRG van Rinus op 80 m. Van MM had ik toen al gehoord, en ik beluisterde met brandend interesse dat wat door de MM-ers naar elkaar toe geseind werd op verschillende snelheden onder gebruik van alle mogelijke Q-codes. Een goede oefening voor Q-codes en de telegrafistentaal met hun afkortingen! Soms waren die OMs daar te snel voor mij, wat me pas goed er toe aanzette te blijven luisteren en mijn tempo hopelijk op te voeren.

Na enkele maanden bleek dit nog steeds maar zo'n 8 wpm te zijn die ik net kon meeschrjven. Dit wist ik, omdat ik bij Wim/PA3BRP's rondjes op 2 m meeschreef. Bij 10 wpm kwamen er gaten, en op 12 wpm kwam bijna niets op papier. Jaloeers dat ik was toen een CW kandidate in dit rondje vrolijk vertelde dat ze alles goed genomen had en ze ervan droomde, na haar examen door te gaan met trainen tot ze 25 wpm zou beheersen! Ik redde nog niet eens 10 wpm!!!

Steeds verbeterener zat ik elke avond met PA3BRP teksten mee te schrjven of wat daarop leek. Later de avond luisterde ik op 20 m naar de in snelheid oplopende "exercises" op

37

W1AW. In weekends weer naar de MM-QRG. Het horen van Rinus' herkenningseuntje – zie voorzijde kaft onderaan – joeg me de rillingen over mijn rug: het was het kwaliteitsmerk voor urenlang durende QSO's!

Ik wist: oefening baart kunst! Dus ik wist dat ik nog niet voldoende geoefend had omdat ik nog lang niet foutloos 10, laat staan 12 wpm kon nemen! Ik begon langzaam aan woedend én steeds wanhopiger te worden. Een kwart jaar verstreek. Geen verbetering. Ik verviel in zoiets als een depressie met korte aanvallen van razernij.

Op een zekere avond zette ik mijn HF-ontvanger met VHF-moduul aan om weer eens mee te schrijven bij PA3BRP op 2 m FM. Na de eerste letters met 8 wpm gebeurde er iets gekks. Ik was gewend om elke gehoorde letter meteen neer te pennen. Ik wilde ook nu de gehoorde tekens neerpennen. Tot mijn verbazing echter zag ik de eerste letters al op papier staan toen ik pas wilde beginnen met schrijven! En ik sloeg gade hoe mijn al bewegende rechter hand het woord afmaakte en met het volgende begon! Zo ging het de hele 5-minuten-tekst lang. Ik zag mijn hand als een zelfstandig wezen over het papier glijden, regel voor regel. Mij overkwam een raar gevoel, kort voor een paniekaanval. Het was of er iemand anders voor mij alles neerschreef!

Enkele uren later, bij W1AW, was dit nog steeds zo, en dagen later ook nog. Gelukkig!

Dit stadium van "geautomatiseerd nemen" zal iedereen, die CW leert, meemaken. Het omzetten van morsetekens in leesbaar schrift gebeurt in het begin zeer bewust: "aha, didididah = "v"". Met voortschrijdende ervaring komt dan eens het "omslagpunt". Door gewenning gaan op gegeven moment de hersens automatisch decoderen, en het gedecodeerde gaat zonder omweg via het bewustzijn direct naar die

zenuwknopen, die het herkennen van de letter én de bewegingen van de rechter hand besturen. Zodoende dat ik toen naar mijn hand keek als een koe die het wel héél erg had horen donderen!

Goed, dit was voor elkaar: ik miste vanaf die tijd bij 8 wpm niets meer door mijn nieuwe gave van het "automatisch schrijven". Bij in het begin het neerpennen van elke letter kon ik net het volgende teken nemen waardoor ik me ongemakkelijk en opgejaagd voelde. Nu ging dit als gesmeerd. Ik vervloekte wel de examen snelheid eis 12 wpm. Waarvoor was die nou zo nodig?! Hoofdzaak je kende CW, de snelheid zou door de praktijk vanzelf komen! Zo verpeste men hele amateurgeneraties, zeker die, die niet zo enthousiast zoals ik met CW bezig waren!

En weer was ik aan de afgrond van de wanhoop, toen na die verrassing op 8 wpm voor de duur van zo'n ca. 3 maanden weer geen enkele verbetering in richting 12 wpm zich voor wilde doen. En tot overmaat van ramp moest ik ook nog met vakantie! Ik nam het mijn OM echt kwalijk. Want het betekende: 2 weken geen CW voor mij – onvoorstelbaar! Ik moest toch oefenen...! Gelukkig wende ik aan deze exotische omstandigheid: geen CW, en genoot ik toch nog van mijn vakantie. Af en toe jeukte wel mijn rechter hand....

Thuisgekomen ging het de volgende avond weer naar de shack naar het rondje van PA3BRP. Ik was iets te laat en schreef de tekst op mijn gemak mee. Zo te horen seinde Wim 8 wpm naar zijn pupillen. Na afloop: "En dit was dan de examensnelheid van 12 wpm...!" Dit kon niet waar zijn!!! PA3BRP had zich vergist!

's Avonds naar W1AW luisterend bleek het toch waar te zijn! Door 2 weken NIETSDOEN aan CW was ik plots zelfs in staat om met enkele gaten, dat wel, de tekst met zelfs 15 wpm mee te schrijven! En zo bleef het sindsdien....